

ΆΓΙΟΣ ΝΙΚΑΝΩΡ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

ΕΤΟΣ 32ο | ΙΟΥΛΙΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2017 | ΤΕΥΧΟΣ 353

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Παναγία, ή χαρά του κόσμου

3

Ἐπιστολές τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Δαβίδ πρός τούς μαθητές τῆς Γ' Λυκείου καὶ τοὺς ἐπιτυχόντας τῶν πανελλήνιων ἔξετάσεων

6

Ημέρες μνήμης καὶ τιμῆς γιά τὸν Ἐθνοϊερομάρτυρα Αἰμιλιανό

8

Πιστοί στίς ἴδεες

9

Φιλοσοφώντας τὸν θάνατο
στό Ἅγιον Ὄρος - Γ' Μέρος

10

Πολιτιστικός Πλουραλισμός καὶ σύγχρονη Κοινωνική πραγματικότητα

12

Θεία Λειτουργία στὴν καρδιά
τῆς Βάλια Κάλντα

14

ΕΞΩΦΥΛΛΟ: Θεία Λειτουργία στὸν Ἐθνικό
Δρυμό Γρεβενῶν τὴν 1η Σεπτεμβρίου 2017.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ: Η ἀφίσα τοῦ Συνεδρίου
γιὰ τὸν Αἰμιλιανό Γρεβενῶν.

Οσιος
ΝΙΚΑΝΩΡ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Τερά Μητρόπολις Γρεβενῶν
51100 Γρεβενά
www.imgur.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μητροπολίτης Γρεβενῶν
κ. ΔΑΒΙΔ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Γρεβενῶν

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Άσπροβάλτα Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 23970 23313
Fax: 23970 21754
E-mail: graphics.melissa@gmail.com

Ο «ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΑΝΩΡ» διανέμεται καὶ
ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ. Γιὰ τὴν ἀντιμετώ-
πιση μέρους τῶν ἔζοδων γίνονται δεκτές οἰκο-
νομικές προσφορές στή διεύθυνση:

Ι. Μητρόπολις Γρεβενῶν (γιὰ τὸ περιοδικό)
51100 ΓΡΕΒΕΝΑ

Τηλ. 24620 22404 Fax 2462083717
E-mail iерамитрополигревенон@gmail.com
ἢ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 331/618949-03

ΠΑΝΑΓΙΑ, Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μητροπολίτου Αύλωνος
κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Xαρά τοῦ κόσμου εἶναι ἡ Παναγία μας! Χαρά πού ὅμοια στή γῆ μας δέν ύπάρχει ἄλλη! Ὁποιος ἀτενίζει μέ ίκετευτικό βλέμμα τῆς Μητέρας τῆς Ζωῆς, ἡ Παντοχαρά τοῦ κόσμου τόν ἀποζημιώνει μέ τίν ἐσωτερική ἐκείνη πληρότητα πού ἐκφράζεται καὶ δριθετεῖται στὸ βίωμα τῆς χαρᾶς.

Ο ἀνθρώπος περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά σῆμερα ἔχει μεγάλη ἀνάγκη τῆς χαρᾶς. Τά προβλήματα ἀτομικά, οἰκογενειακά, κοινωνικά, ἐπαγγελματικά ἔχουν κατά πολὺ συρρικνώσει τή χαρά ἀπ' τό ἀνθρώπινο πρόσωπο. Ἡ φύση δηλητηριασμένη κι αὐτή ἀπό τά "ύποπροιόντα" τῆς ἀνθρώπινης ἔξελιξης τίς πιό πολλές φορές ἀδυνατεῖ νά προσφέρει ἔναν ἀναστασιό χαρᾶς. Ποῦ θά βρεῖ τελικά ὁ ἀνθρώπος τή χαρά;

Μέσα στή ζέστη τοῦ καλοκαιριοῦ πού

διερχόμαστε, ύπαρχει εὐτυχῶς μιά αὔρα πού μπορεῖ νά μᾶς δροσίσει ἐσωτερικά. Νά μᾶς βοηθήσει νά ἀνασάνουμε πνευματικά. Νά μᾶς λυτρώσει ούσιαστικά ἀπό τόν "καύσωνα" τῆς πολυτάραχης ζωῆς μας. Εἶναι τό πανίερο πρόσωπο τῆς Παναγίας μας, τῆς Μητέρας τοῦ Χριστοῦ κατά σάρκα καὶ πνευματικῆς Μητέρας ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας.

Μαζί Της, βέβαια, ἔχουμε τίν εὐκαιρία νά "μιλᾶμε" ὅλο τόν χρόνο! Ὁμως τόν μίνα Αὔγουστο, ἀνάμεσα στούς ἄλλους μῆνες, τόν κράτησε ἡ Ἰδια γιά τόν ἐαυτό Της. Γι' αὐτό τίς μέρες τοῦ Δεκαπενταυγούστου ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξή στρέφει σ' ἔκείνη τό "εἶναι" της κι ἀπ' Ἐκείνη περιμένει λύτρωση, χαρά, παρηγορά, ἐλπίδα!...

Ο αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου Θεόδωρος Β' ὁ Λάσκαρης, πού συνέταξε τόν Μεγάλο Παρακλητικό Κανόνα, σπικώνοντας στούς ἀμούς του μεγάλες θλίψεις καὶ ἀπογοπεύσεις, χρησιμοποίησε σ' αὐτόν, γιά νά ζωγραφίσει τίν ἐσωτερική του κατάσταση, μιά εἰκόνα ἀπό τή ζωή τῶν μελισσῶν.

"Οπως οἱ μέλισσες πέφτουν ὅλες μαζί ἐπάνω στήν

κερκίθρα καὶ τό μόνο πού μπορεῖ νά διακρίνει κανείς εἶναι μιά μαύρη μᾶζα, ἔτσι γίνεται καὶ στή ζωή του ἀνθρώπου, ὅταν πέσουν σ' αὐτήν κάθε μιօρφης θλίψεις. [2] Ποιός, δῆμος, θά διώξει τό "συπνος" αὐτό τῶν θλίψεων ἀπ' τίν ψυχή του ἀνθρώπου; Μέ ποιό τρόπο;

Ο ἀνθρωπος ὅταν μένει μόνο μέ τή σκέψη τῶν προβλημάτων του, φυσικό εἶναι νά μή βρίσκει λύση σ' αὐτά. Ἀν, δῆμος, σπικώσει τά μάτια του καὶ ἀτενίσει μέ πίστη καὶ ἐλπίδα τόν Οὐρανό, κάθε "νέφος" διαλύεται καὶ ἔξαφανίζεται. Χρειάζεται πίστη, ἐλπίδα καὶ ἀγάπη. Γιατί ή ἀγάπη εἶναι δυνατότερη ἀπό τίν πίστη καὶ μεγαλύτερη ἀπό τίν ἐλπίδα. [3] Ἐκείνος πού πραγματικά ἀγαπᾷ, καὶ πιστεύει καὶ ἐλπίζει χωρίς δρια! Ἐκείνος βρίσκει λύση στά προβλήματά του, παρηγοριά στίς θλίψεις του, λύτρωση στούς πόνους του.

Η Παναγία Μητέρα μας σ' αὐτές τίς ἀνθρώπινες δριακές καταστάσεις προσφέρει αὐτό πού μπορεῖ: Τή χαρά. Ποιός ἀνθρωπος ἀνοίξει σ' Ἐκείνη τίν καρδιά του μέ ἐμπιστοσύνη καὶ δέν ἔλαβε τίν ἀπάντηση πού περίμενε; Ποιός ἀνθρωπος ἔσκυψε μπροστά στήν εἰκόνα Της καὶ μῆλοσε μαζί Της καὶ δέ γέμισε ή ψυχή του μέ τό βάλσαμο τής ἀγάπης Της; Ποιός ἔφυγε ἀπό κοντά Της ἀπαργύροτος; [4] Κανένας!

Ἐκείνη γνωρίζει τόν τρόπο νά ἀποζημιώνει τόν καθένα ἀνάλογα μέ τίν πίστη του, τίν ἐλπίδα του, τίν ἀγάπη του σ' Ἐκείνη. Ἀρκεῖ νά γνωρίζει νά εὐγνωμονεῖ. Ποιό ἐπάξιο

δῶρο, ύπογραψίζει στόν Μεγάλο Παρακλητικό Κανόνα ὁ Θεόδωρος Λάσκαρης μπορῶ νά σου προσφέρω γιά ὅλα τά δωρήματα πού, Παντοχαρά μου, μοῦ χάρισες; Γι' αὐτό, λοιπόν, δοξάζω, ύμνολογῷ καὶ μεγαλύνω τίν ἀπερίγραπτη καὶ ἀνέκφραστη πρόση ἐμένα συμπάθειά σου. [5]

Η χαρά πού προσφέρει ή Παναγία μας σ' ἐκείνον πού Τής τή ζητάει εἶναι χαρά ἀληθινή. Γιατί μετά τήν Ἀνάσταση τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ Της, Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, κι ὁ πόνος, χωρίς βέβαια νά παύει νά υφίσταται, ἔχει μιά ἄλλη "ὕψη". Τό "κέντρο" του ἔχει ἀποδυναμωθεῖ καὶ σίγουρα ἔχει "ἀπομυθοποιηθεῖ". Γι' αὐτό καὶ ἔστερνιέται εὔκολα ἀπό τόν ἀνθρωπο πού ἔχει στραμμένα τά μάτια τής ψυχῆς του πρός τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πρός τήν ποθεινή πατρίδα, τόν Παράδεισο, ἀπ' τόν ὅποιο "ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός". [6]

Ο Θεάνθρωπος Κύριος μας, εἶναι ὀλήθεια πώς στόν Σταυρό, πόνεσε. Πόνεσε σωματικά, γιατί ἦταν καὶ ἀνθρωπος, ἀλλά πόνεσε καὶ ψυχικά γιά τίν πτώση καὶ τήν ἀμετανοπία τῶν σταυρωτῶν Του. Ξεπέρασε, δῆμος, τόν πόνο καὶ τόν νίκησε! Ή νύκη αὐτή δέν εἶναι φαινομενική. Μοιάζει, θά λέγαμε, ἐφόσον καὶ μετά τήν Ἀνάσταση ὁ πόνος δέν ἔξαφανίσθηκε ἀπό τό πρόσωπο τής γῆς, μέ τή νίκη κατά τοῦ θανάτου, τοῦ "ἐσχάτου ἐχθροῦ" [7] κάθε χαρᾶς τής ἀνθρώπινης ὑπαρξης.

Η Μητέρα τοῦ Κυρίου μας εἶναι

τό ζωντανό πρότυπο και τό μοναδικό παράδειγμα πού ἔξησε σέ δῆλη της τίνη ἔνταση τό δράμα τοῦ πόνου, χωρίς νά συντριβεῖ ἀπό τό βάρος του. Γι' αὐτό και ὁ ἀνθρωπος πού ζεῖ ἔντονα θλίψεις και πόνους στή ζωή του, ἀναπέμποντας δείσεις και παρακλήσεις μπρός τό εἰκόνισμα τῆς Παναγίας, μαζί μέ τίνη πολύτιμη μεστεία Της πού περιφένει, "διαβάζει" στά πονεμένα μάτια Της και τό φῶς τῆς ἐλπίδας και τό μήνυμα τῆς νίκης. Τῆς νίκης πάνω στόν πόνο και σέ δῆλες τίς "καταστάσεις" πού τόν δημιουργοῦν.

Ἡ Παναγία μας εἶναι ἡ "αἴτια" τῆς χαρᾶς μας! Τό δρατό ἐκεῖνο σπουδεῖο και ἡ ἀπτή ἐκείνη ἀπόδειξη τῆς νίκης πάνω στίς "δυνάμεις" τοῦ πόνου. "Οταν αὐτά ἔχει ύπόψη του ὁ κάθη πονεμένος ἀνθρωπος, εἶναι δυνατό νά συντριβεῖ εἴτε ἀπό τή σωματική ἀλγηδόνα ἡ ἀπό τίνη ψυχική ὅδύνη; Τότε ποιό νόημα θά 'χει γιά 'κεινον τό μπόλιασμά του στή ζωή τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ, τοῦ Νικητῆ τῆς ζωῆς και τοῦ θανάτου;

Ο πιστός δέν ἀντιμετωπίζει τή θλίψη του στή ζωή σάν τους Στωϊκούς κι ούτε δίνει λύση σ' αὐτήν μέ

τό "ἀπονενομένο" τῆς αὐτοκτονίας διάβημα, ἀλλά ἔτερον τή χοϊκότητα μέ τό νά γίνει μιά "πυρκαγιά" πίστης, ἐλπίδας και ἀγάπης πρός τόν Ἰησοῦ Χριστό.

Στό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως εἶναι γραμμένο πώς ὁ Χριστός θέτοντας τέλος σέ κάθη πόνο, θά βασιλέψει μέ τούς δικούς Του στή Βασιλεία Του μέσα σέ μιά ἀνέσπερη μέρα χαρᾶς. [8] Ὁ Χριστός θά βλέπει τά πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων και οἱ ἀνθρωποι τό δικό Του. Ὑπάρχει μεγαλύτερη σέ ἔνταση και διάρκεια χαρά ἀπ' αὐτήν; Ἄναμεσα τους, ἀσφαλῶς, θά βρίσκεται και ἡ Παναγία μας, ἡ χαρά τοῦ κόσμου!

Γι' αὐτό σέ τοῦτο τόν κόσμο τῆς φθορᾶς ἄς βλέπουμε τά πάντα μέ τά δικά Της μάτια. Ἄς βιώνουμε τά πάντα μέ τή δική Της καρδιά. Ἄς ἐλπίζουμε μέ τή δική Της ἐλπίδα. Και τότε θά τά καταλάβουμε ὅλα! Ναί ὅλα! "Οπως και ἡ Μητέρα τοῦ Χριστοῦ κατά σάρκα και πνευματική Μητέρα τῶν ἀνθρώπων και ἡ Παντοχαρά, ἀλλά και ἡ Πονολύτρα "ἄνασσα" τῶν Οὐρανῶν, πού βρίσκεται, ὅμως, συνέχεια στή γῆ, ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους.

[1] Τροπάριο Ὡδῆς θ,' Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνα.

[2] Τροπάριο Ὡδῆς στ', Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνα.

[3] Α' Κορ. 13,13.

[4] Τροπάριο Ὡδῆς θ', Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνα.

[5] Τροπάριο Ὡδῆς ε', Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνα.

[6] Εὐχή τοῦ Τρισαγίου εἰς κεκοιψμένον.

[7] Α' Κορ. 15,26.

[8] Ἀποκ. 21, 3-6.

Ἐωιστολή τοῦ Σεβ. Μητροωαλίτου Γρεβενῶν κ. Δαβίδ ωρός τούς μαθητές τῆς Γ' Λυκείου

Γρεβενά, 27.6.2017

Αγαπητό μου παιδί,

Μια καινούργια περίοδος αρχίζει στη ζωή σου τώρα με την αποφοίτηση σου από το Λύκειο. Οι εξετάσεις, ενδοσχολικές και πανελλήνιες, τελείωσαν και αρχίζει τώρα μια άλλη καθοριστική για το μέλλον σου περίοδος. Ίσως να έχεις αγωνία για τους βαθμούς, ίσως όχι, να μην σε απασχολεί καθόλου το θέμα αυτό, ή καί ακόμη να μην θέλεις τίποτα αυτή τη στιγμή- παρά να τα ξεχάσεις όλα, γιατί σε ζόρισαν ή πιέστηκες. Κοίταξε να μάθεις να χαίρεσαι σωστά και καθαρά την καθημερινότητά σου και να ξέρεις πως οι πανελλήνιες εξετάσεις δεν είναι ούτε αρχή ούτε τέλος στη ζωή σου, αλλά ένα πέρασμα, ένας σταθμός. Δεν σου μιλάω κάνοντας κήρυγμα ή δίνοντας τυπικές συμβουλές, αλλά απλά, φιλικά, καρδιακά, σαν ένας λίγο μεγαλύτερος φίλος και αδελφός που πέρασε από αυτό το "λούκι".

Γι' αυτό αξιοποίησε τις εξετάσεις αυτές, όπως προανέφερα, σαν σταθμό ή πέρασμα και δες το αύριο χωρίς βιασύνη και πίεση, αλλά με προοπτική και σταθερότητα. Χτίσε, στήσε, προγραμμάτισε την επόμενη μέρα για σένα και από σένα, για να χαίρεσαι πρώτα εσύ ο ίδιος και μετά και οι υπόλοιποι. Εάν δεν είσαι εσύ χαρούμενος, που έχεις τη ζωή μπροστά σου, στα χέρια σου, πως θα είναι οι άλλοι;

Σκέψου λοιπόν εσένα, για σένα, πριν αποφασίσεις οτιδήποτε. Έτσι να ξέρεις αυτό το πέρασμα, αυτός ο σταθμός της ζωής, θα είναι δημιουργικός, παραγωγικός και κυρίως προκοπή και πρόοδος.

Μη ξεχνάς πως η ζωή είναι αγώνας και ο αγώνας ο καθημερινός δίνει νόημα και αξία στη ζωή. Άρα σαν καλός αθλητής στο στίβο της ζωής, να τι σου χρειάζεται για να πετύχεις: έμπειρος και σωστός προπονητής, προπόνηση καθημερινή για καλή φυσική κατάσταση, προσοχή στις υπερβολές και κάθε είδους καταχρήσεις- πιστεύω να καταλαβαίνεις πως τα εννοώ μεταφορικά και συμβολικά- και όλα θα πάνε καλά. Να ξέρεις πως ο Χριστός υπερβολικά και ιδιαίτερα σε αγαπά και καθημερινά νοιάζεται και θυσιάζεται για σένα.

Σου εύχομαι ολόψυχα καλή δύναμη και επιτυχία στη ζωή σου και να μην ξεχνάς τον τόπο σου. Κράτα ό,τι καλό σου έδωσε και εάν θέλεις και νομίζεις, έλα όλοι μαζί, να δώσουμε όραμα και νέα ζωή στον τόπο μας.

Με αγάπη και ευχές
Ο Πνευματικός σου πατέρας και Επίσκοπος
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
Ο ΓΡΕΒΕΝΩΝ ΔΑΒΙΔ

Έωιστολή τοῦ Σεβ. Μητροωολίτου Γρεβενῶν κ. Δαβίδ ωρός τούς ἐδαιτυχόντας τῶν ωανελληνίων ἔξετάσεων

Γρεβενά, 14 Σεπτεμβρίου 2017, ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Αγαπητέ μου Χρ....,

Τώρα που όλα έφθασαν σ' ένα τέλος, με την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων των εξετάσεων, θέλω να επικοινωνήσω μαζί σου, για να ευχηθώ για την επιτυχία σου στην Σχολή .....

Σ' ευχαριστώ που διαβάζεις το γράμμα μου και μου αφιερώνεις χρόνο· να ξέρεις πως ο καθένας σας είστε μέρος της ζωής μου και ως εκ τούτου δεν είναι δυνατόν να μην επικοινωνήσω μαζί σου.

Θέλω να σου προσφέρω στο καινούργιο ταξίδι της ζωής σου τρεις ευχές και, εάν θέλεις, πάρτες μαζί σου. Εάν όχι να θυμάσαι ότι υπάρχουν, όχι μόνο στο χαρτί αλλά και στην καρδιά του πνευματικού σου πατέρα. Χάρηκα για την επιτυχία σου στη σχολή που πέτυχες και εύχομαι αυτή την χαρά, είτε ήταν πρώτη επιλογή, ή δεύτερη, είτε όχι, στις προσδοκίες σου, να την νιώσεις δική σου και να την κάνεις δημιουργία και αγώνα.

Η επιτυχία είναι δική σου και όλοι οι υπόλοιποι μοιράζονται την χαρά της επιτυχίας σου. Γι' αυτό και σε ευχαριστώ που μου δίνεις την ευκαιρία και την δυνατότητα να μετέχω κι εγώ σαν πνευματικός σου πατέρας, στην χαρά σου. Σου εύχομαι, κρατώντας πάντοτε στη ζωή σου ανώτερα, ξεκάθαρα και υγιή συναισθήματα, να αγωνίζεσαι να είσαι πάντοτε ο εαυτός σου. Μη νομίζεις πως σου γράφω κήρυγμα, επειδή είμαι κληρικός. Σου το λέω ειλικρινά και καθαρά. Μοιράζομαι σκέψεις και εμπειρίες από τα νεανικά, φοιτητικά μου χρόνια, κι αν θέλεις τις κρατάς και τις θυμάσαι.

Και για να μη σε ζαλίζω και σε κουράζω με πολλά λόγια, εύχομαι και προσεύχομαι στην καινούργια αυτή περίοδο της ζωής σου, στα φοιτητικά και νεανικά σου χρόνια, αξιοποιώντας κάθε επιτυχία που μπορείς να έχεις μα και αποτυχία από λάθος επιλογές, προσπαθώντας στην σκληρή καθημερινότητα, να είσαι ο εαυτός σου. Κρατώντας την ομορφιά της ζωής, όπως λέει και ο Ντοστογιέφσκι, να μην ξεχνάς πως ο Χριστός σε αγαπάει προσωπικά. Η σχέση μας με τον Χριστό είναι προσωπική και όχι απρόσωπη, εικονική, αδιάφορη. Και η αγάπη είναι θυσία. Πάλεψε να κρατήσεις την αλήθεια, την χαρά, το φως που πλουσιοπάροχα χαρίζει ο Χριστός στον καθένα μας. Έτσι ο αγώνας σου θα είναι και χαρά και ομορφιά και δημιουργία.

Ο Χριστός να είναι πάντοτε μαζί σου και η Παναγία να σε έχει στην αγκαλιά Της.

Με πολλές πατρικές ευχές

Ο Πνευματικός σου πατέρας και Επίσκοπος

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΓΡΕΒΕΝΩΝ ΔΑΒΙΔ

ΗΜΕΡΕΣ ΜΝΗΜΗΣ Θ ΤΙΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΘΝΟΪΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟ

Mέχε κάθε τιμή που άρμόζει στὸν ἔθνοϊερομάρτυρα Μητροπολίτη Γρεβενῶν Αἰμιλιανό Λαζαρίδη, στὸν διάκονό του Δημήτριο Ἀναγνώστου καὶ στὸν ἀγωγιάτη τους Ἀθανάσιο Φασούλα, ποὺ βασανίστηκαν καὶ σφαγιάσθηκαν γιὰ τὴν πίστη τους στὸν Χριστὸ καὶ τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδας μας, πραγματοποιήθηκαν οἱ ἐκδηλώσεις μνήμης τους.

Τὸ Σάββατο, 30 Σεπτεμβρίου 2017, τελέστηκε Θεία Λειτουργία καὶ Μνημόσυνο στὸν τόπο τοῦ μαρτυρίου, ὅπου βρέθηκαν τὰ σκηνώματα τῶν μαρτύρων, κατακρεουργημένα ἀπὸ τοὺς βασανιστές τους. Πλῆθος κόσμου προσῆλθε, χάρη στὸν δρόμο καὶ στὸν χῶρο ὑποδοχῆς ποὺ ἔφτιαξαν οἱ τοπικὲς ἀρχές. Ἐφέτος μία ἔκπληξη περίμενε τοὺς πάντες. Ὁ ναός, ὁ περιβάλλων χῶρος καὶ τὸ δέντρο ποὺ «φιλοξένησε» τὰ ἄσμοιρα σώματα, διαμορφώθηκαν μὲ τὶς ἀκονες προσπάθειες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Δαβίδ, ὡστε ὁ τόπος μνήμης νὰ εἶναι ἀνάλογος του γεγονότος.

Μὲ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, τελέστηκε ἐπιμνημόσυνη δέηση στὸ κενοτάφιο, δίπλα ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Ναό, ἐνῷ παιδὶα τῶν κατηχητικῶν ὁμάδων τραγούδησαν τὸ πένθιμο ἐμβατήριο τοῦ Αἰμιλιανοῦ Γρεβενῶν καὶ τὸν Ἑθνικὸ Ὕμνο.

Κατόπιν, στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς

Μητροπόλεως, πραγματοποιήθηκαν οἱ ἔργασίες τῆς ἐπιστημονικῆς ἡμερίδας μὲ τίτλο: «Ἐθνοϊερομάρτυρας Αἰμιλιανός, 140 χρόνια ἀπὸ τὴ γέννησή του». Κατάξιωμένοι πανεπιστημιακοὶ καθηγητὲς καὶ ἔγκριτοι λόγιοι ἐρευνητὲς προσέφεραν τὴν ἔργασία καὶ τὸν κόπο τους, ὡστε νὰ ἀναδειχθεῖ μὲ τὸν καλύτερο καὶ ὀρθότερο τρόπο ἡ μεγάλη προσωπικότητα τοῦ Αἰμιλιανοῦ. Μάλιστα γιὰ πρώτη φορά παρουσιάστηκε τὸ ιστορικὸ ἀπόσπασμα, ἀπὸ τὸ φίλμ τῶν γρεβενιωτῶν ἀδελφῶν Μανάκια, ἀπὸ τὴν κηδεία τοῦ Αἰμιλιανοῦ. Οἱ παρόντες Μητροπολίτες, οἱ ὄμιλητες ἀλλὰ καὶ ὅσοι κατέκλυσαν τὴν αίθουσα, τόσο τὸ πρωὶ ὅσο καὶ τὸ ἀπόγευμα, ἔφυγαν μὲ τὴν αἰσθηση ἀγιότητας γιὰ τὰ μαρτυρικὰ πρόσωπα.

«Τὸ θέμα τῆς ἡμερίδας δὲν εἶναι ἀν ὁ Αἰμιλιανὸς καὶ ἡ συνοδεία του ἀγίασσαν. Τὸ θέμα εἶναι, τὸ τί κάνουμε, ὅταν μεταξύ μας ἔχουμε ἔναν ἄγιο καὶ πόσο ἀντάξιοι στὴ θυσία του καὶ στὸ παράδειγμά του εἴμαστε», τόνισε ὁ Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Δαβίδ, κλείνοντας τὶς ἔργασίες τῆς ἡμερίδας.

Πιστοί στὶς ἴδεες

Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Παπαδόπουλου

Τενθηφόρος ἡμέρα ἡ 29η δύγούστου: θυμόμαστε τὴν αποκεφάλιση τοῦ ὀντὸς ἀγίου Ἰωάννου. Στὴ γνωστὴ εἰκόνα τῆς ἑορτῆς, ὁ ἄγιος δὲν κρατᾷ συμβολικὰ μόνο τὴ δικῇ του κεφαλὴ, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων. Δὲν ἀναφερόμαστε σὲ ὄνόματα, δὲν καταγράφουμε περιπτώσεις. Υπάρχουν ὅμως πάμπολλα τὰ παραδείγματα γύρω μας ποὺ δὲν ὑπέκυψαν στὸν καιροσκοπισμὸν ὡς δρόμο καὶ στὸν ωχαδελφισμὸν ὡς ἐπιλογὴ.

Ἐῖναι ὄσοι μένουν πιστοὶ στὶς ἴδεες τους, ποὺ δὲν συζητοῦν ἀνταλλάγματα καὶ ποὺ ἀντιστέκονται στὶς ἀπειλές. Μπορεὶ νὰ λιγοστεύουν, ἔνας ἄλλωστε εἶναι καὶ ὁ "Ἄγιος Ἰωάννης." Δὲς του δώσουμε μὲ τὴν εὔθεια καὶ ἀλύγιστη στάση ἡσωῆς τὴν ἄνεση νὰ μας κρατήσει στὴ χάρῃ του. Τότε θὰ εἴμαστε τίμιοι μὲ τὰ πιστεύω μας, ἄγιοι μὲ τὴν εἰλικρίνεια μας καὶ πρόδρομοι μιᾶς ἄλλης κοι-

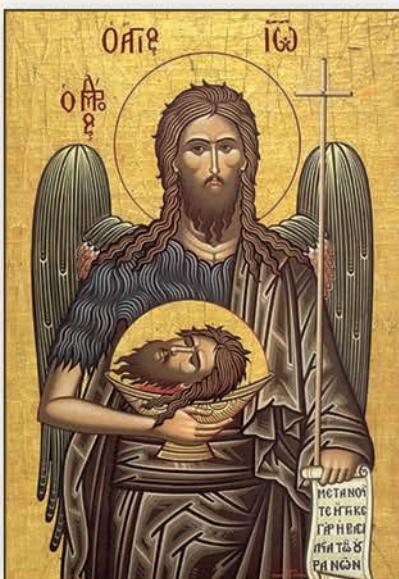
νωνίας ποὺ θὰ δέχεται τὸν ἔλεγχο, θὰ ἐπαινεῖ τὸ θάρρος καὶ θὰ ἐπι- βραβεύει τὴ συνέπεια. "Ολα καὶ πάντα

δχι λόγω ἐγωι- σμού, ἀλλά ἐπειδὴ ὑπάρχει μνήμη, φιλότιμο καὶ ἀξία.

"Δκόμα καὶ ἡ νη- στεία τῆς ἡμέρας ἔχει τὸν συμβολισμὸν τῆς. Γίνεται πρώτι- στα λόγω τῆς πίκρας γιὰ τὰ γενόμενα. Πρέπει νὰ την δοῦμε καὶ ως ἀσκηση ἐγκρά- τειας. "Δν τὴν εἶχαν καὶ τὰ κυρίαρχα γυναικεία πρό- σωπα τῆς ἑορτῆς,

δὲ θὰ φτάναμε στὸ σημεῖο τῆς μαρτυ- ρικῆς τελευτῆς τοῦ βαπτιστὴ τοῦ Κυρίου μας. Θὰ εἶχαν ἐγκράτεια στὶς ἀπαιτήσεις, φραγμὸ στὶς ὑποσχέσεις καὶ ἔλεγχο στὶς πράξεις.

"Δν δοῦμε τὰ παραπάνω ως οὐτοπία μὴ διαβάσουμε το συναξάρι, ἀς ἀγνοήσουμε το ἡμερολόγιο. Θὰ τιμηθεὶ ἐπάξια ὁ "Ἄγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ὅταν καὶ ἀν βρεθοῦμε στὴ θέση του, ἐπιδείξουμε καὶ τὴν αὐτὴ ἀντίσταση.

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟΣ
ΛΟΓΟΣ

Φιλοσοφώντας τὸν θάνατο στό Ἀγιον Ὅρος

ΠΑΤΑΠΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΟΥ

Γ' Μέρος

Ο ἀληθινός μοναχός, εἰκόνα τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ

Κατά τὴν ὁρθόδοξην διδασκαλία, μὲ τὸν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ δόθηκε στοὺς ἀνθρώπους ἡ βεβαιότητα ὅτι νικήθηκε ὁ θάνατος: «Θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει». Η Ἀνάσταση ἔφερε ἐπίσης τὴν αἰώνια ζωὴν: «Οὗτος ἥγαπτισεν ὁ Θεός τὸν κόσμον, ὥστε τὸν νίον αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μή ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον».

Μέ τὸν ἀφιέρωσί του ὁ μοναχός δίνει ὄλοκληρωτικά τὸν ἑαυτό του στὸν Θεό· γίνεται κοινωνός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ· μπορεῖ νά πεθάνει καὶ νά ζήσει ἀπό σίμερα τὴν αἰώνια ζωὴν. Ἀλλωστε, ὅπως εἶπε ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος: «Ο φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτὴν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτὴν».

Ο ἀληθινός μοναχός δέχεται ἀγόγ-

γυστα τὴν θλίψην καὶ τὸν πόνον, τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸν ἐξευτελισμὸν τῶν ἀνθρώπων, ἔχοντας κατὰ νοῦ τὴν ἀποστολικὴν παραίνεσην: «πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ». Μέ τὸν τρόπον αὐτό ἐλευθερώνεται ἀπό τίς ἀπατηλές παρηγοριές τούτου τοῦ κόσμου καὶ γίνεται κοινωνός -ῆδη ἀπό τὴν παρούσα ζωήν- τῆς αἰώνιας δόξας τοῦ Κυρίου. Γι' αὐτό ὁ ὄσιος Συμεὼν ὁ Νέος ὁ Θεολόγος ἔλεγε ὅτι δέν λογάριαζε καθόλου τοὺς πειρασμούς καὶ τίς θλίψεις πού τοῦ ἔρχονταν, ἀποβλέποντας ὅχι στὶ μέλλουσα ἀλλά στὶν παροῦσα δόξα τοῦ Κυρίου.

Ἐτοι, ἀληθινός ὁρθόδοξος μοναχός εἶναι ὁ ἀναστημένος, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, μιά εἰκόνα τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ· ἐκεῖνος πού ἀποστολή του εἶναι νά δώσει μὲ

τή ζωή του τή μαρτυρία ὅτι ὁ θάνατος νικήθηκε. Κι αὐτό γίνεται μέτονά νά θάπτεται ὁ ἕδιος σάν τόν σπόρο μέσα στή γῆ. Γιατί τί ἄλλο εἶναι ἡ ὀλοκληρωτική προσφορά τοῦ μοναχοῦ καί ἡ ταπείνωση, πού εἶναι εἶναι ἔνας ἀληθινός θάνατος, καί ταυτόχρονα ἡ ἀνάσταση σέ μιά νέα ζωή, σεμνή καί παντοδύναμη; ὜τι ἔργο τοῦ μοναχοῦ εἶναι νά διακονήσει στό μυστήριο τῆς σωτηρίας μέτονά μή τό νά μή ζεῖ γιά τόν ἑαυτό του ἄλλα γιά τόν ὑπέρ ήμῶν ἀποθανόντα καί Ἀναστάντα. Καί γιά ὄλους τούς ἀδελφούς του.

Γιά τόν ἀληθινό μοναχό ὁ ἀδελφός, ὁ ἄλλος, δέν εἶναι τό σύνορο πού ὅρίζει τόν ἀτομικό ἑαυτό μας· δέν εἶναι ἡ κόλαση μας. Ὁ ἄλλος εἶναι οἰκεία χώρα ζωῆς, ὁ πιό ἀκριβός καί ἀμετάθετος ἑαυτός μας, πού μᾶς χαρίζει –διά τῆς προσφορᾶς μας σ' αὐτόν– τήν ἔννοια καί τήν πραγματικότητα τῆς αἰώνιας ζωῆς, πού ἢδη ἀρχισε. ὜τι ὁ μοναχός αὐτός μπορεῖ νά ὑπογραφθεί μέτον τήν ἀγιαστική ζωή του τό εὐαγγελικό λόγιο: «*Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβίκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τούς ἀδελφούς.*

Κλείνοντας αὐτό τό σύντομο κείμενο θά παραθέσουμε τήν παρακάτω Εὐχή, πού ἀναπέμπεται ως δεύτερη Εὐχή τῆς τρίτης γονυκλισίας τῆς Πεντηκοστῆς. Τό κείμενο τῆς Εὐχῆς ἐκφράζει ὅλη τή θεολογία, ὅλη τή φιλοσοφία, ὅλη τήν πίστη, τήν ἐλπίδα καί τήν ἐγκαρτέ-

«Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν». Ὁ ὄσιος Παΐσιος ὁ Ἅγιορείτης τίν ήμέρα τῆς κοιμήσεώς του.

φησι τοῦ χριστιανοῦ, τίν ἐν Χριστῷ πατικαριά καί αἰσιοδοξία του ἀπέναντι στό μυστήριο τῆς ζωῆς καί στό μυστήριο τοῦ θανάτου, τήν ἡρωϊκή ἀποδοχή καί τή δοξολογική του ὑπέρβαση:

«Σόν γάρ ώς ἀληθῶς καί μέγα ὅντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἀπάντων καί ποιτά, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων καί ἡ μετά ταῦτα συνάφεια καί ἀνάπτανσις ἢ εἰς τούς αἰῶνας.

Σοὶ χάριν ἐν πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπί ταῖς εἰσόδοις ήμῶν ταῖς εἰς τόν κόσμον τοῦτον καί ταῖς ἐξόδοις, αἱ τάς ἐλπίδας ήμῶν τῆς ἀναστάσεως καί τῆς ἀκροάτου ζωῆς διά τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται, ἵς ἀπολαύσαμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου...

Οὐκ ἔστιν οὖν Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ήμῶν ἀπό τοῦ σώματος καί πρός σέ τόν Θεόν ἐνδημούντων, ἄλλα μετάστασις ἀπό τῶν λυπηροτέρων ἐπί τά χρονιστέρα καί θυμηδέστερα καί ἀνάπτανσις καί χαρά».

Πολιτιστικός Πλουραλισμός και Σύγχρονη Κοινωνική Πραγματικότητα

Αχιλλέα Β. Παπατόλιου
Δρ. Θεολογίας

Ο 21ος αιώνας χαρακτηρίζεται ως αιώνας τοῦ πολιτισμικοῦ πλουραλισμοῦ, τοῦ πνευματικοῦ ἀνοίγματος καὶ τῆς ἡθικῆς συνειδητοποίησης. Ο μεταμοντερνισμὸς ἐπισυνάπτει τὴν ποικιλομορφία καὶ τὸν πλουραλισμὸ τοῦ ἀνθρώπινου κόσμου χωρισμένο σὲ ἔνα πλῆθος ἀπὸ κυρίαρχες κοινότητες, «χωρὶς ὁρίζοντια ἢ κατακόρυφη ἴεραρχία εἴτε πραγματικὴ εἴτε δυνητικὴ»¹. Ο πολιτιστικὸς πλουραλισμὸς περιγράφει μία κατάσταση ποὺ ὑφίσταται σὲ δόλο καὶ περισσότερες χῶρες, ὅπου διαφορετικὲς πολιτισμικὲς κοινότητες ζοῦν μαζὶ στὴν ἕδια κοινωνία. Κατὰ τὴν περίοδο τῆς μετανεωτερικότητας εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναγνωρισθοῦν ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ἀρχὲς καὶ τὰ πιστεύω τῆς παγκόσμιας πολυπολιτισμικῆς καὶ πολυφυλετικῆς ἀνθρωπότητας.

Ζοῦμε σὲ μία πλουραλιστική, διαφυλετικὴ κοινωνία καὶ ἡ ἀνάγκη νὰ καταλάβουμε ὁ ἔνας τὸν ἄλλο

εῖναι μεγαλύτερη ἀπὸ ποτέ. Ο πολιτιστικὸς πλουραλισμὸς ἀποτελεῖ μίαν εὔκαιρια καὶ ἔναν δυνητικὸ ἐμπλούτισμό, ὅχι μία συμφορά. Υπὸ τὸ πρίσμα τοῦ ἔλλογου πλουραλισμοῦ ἡ ἀποψη ἐνὸς ἐνιαίου, καθαροῦ καὶ ἀκέραιου δόγματος ως ἀποκλειστικῆς ἀξιακῆς βάσης μίας κοινωνίας εἶναι ἀδιέξοδη². Στὴν προκειμένη περίπτωση ὁ πλουραλισμὸς θὰ ἔπρεπε νὰ κατανοεῖται ως τὸ δικαίωμα διαφορετικότητας τῶν ἀνθρώπινων κοινοτήτων.

Ο πολιτιστικὸς πλουραλισμὸς καὶ ἡ ὑπέρβαση τῆς ἰδιαίτερης πολιτιστικῆς ταυτότητας ἀποβλέπει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, στὴν ἀνθρώπια, στὴ λογικότητα, στὴν ἴσοτητα καὶ στὴν ἐλευθερία τῶν ἀνθρώπων. Μέσα ἀπὸ τὴν πολυπολιτισμικότητα καλούμαστε νὰ δοῦμε, μέσα ἀπὸ τὶς διαφορὲς τὴ συνάφεια ποὺ ἔχουν μεταξύ τους δῆλοι οἱ ἀνθρωποι. Εἶναι ἀπαραίτητη, λοιπόν, γιὰ τὴ σημερινὴ ἐποχὴ ἡ ἀπόκτηση διαπολιτισμικοῦ τρόπου

σκέψης καὶ ἡ ἀποδοχὴ διαφορετικῶν κωδίκων ἢ συστημάτων ποὺ δὲν θὰ ὀδηγοῦν σὲ κανέναν κοινωνικὸν καὶ κατ’ ἐπέκταση πολιτισμικὸν ἀποκλεισμό³.

Πρέπει νὰ προσβλέπουμε σὲ μία διαπολιτισμικὴ ἐπικοινωνία στὸ πεδίο ἀνταλλαγῆς τῶν ἑτεροτήτων καὶ στὴν προσπάθεια τῶν πολιτισμῶν νὰ ἔδραιωθεὶ μία νέα οἰκουμενικότητα ὅχι στὴν ἐθνικὴ ἀποκλειστικότητά τους ἀλλὰ στὴ διαρκὴ δυναμικὴ ἐνὸς διαλόγου. Σὲ μία διαπολιτισμικὴ κοινωνία προάγονται οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν πολιτισμῶν καὶ γίνεται ἐλεύθερη διακίνηση τῶν πολιτισμικῶν ἀγαθῶν τους. Ὁ διαπολιτισμικὸς διάλογος συμβάλλει ρηξικέλευθα στὴν ἐποικοδομητικὴ ἐπαφὴ μεταξὺ ἀνθρώπων μὲ διαφορετικὲς πολιτισμικὲς καὶ πνευματικὲς παραδόσεις, ἀξίες καὶ κοσμοθεωρίες καὶ στὴν ἔξαλειψη τῶν ἀνισοτήτων. “Ἐνας διάλογος καθαρὸς καὶ εἰλικρινῆς, χωρὶς στοιχεῖα δικανικῆς

ἰσοπέδωσης τοῦ ἄλλου, προάγει τὴν καταλλαγὴ καὶ τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη τῶν πολιτισμῶν ἀπομακρύνοντας τὶς φοβίες, τοὺς φανατισμοὺς καὶ τὶς μισαλλοδοξίες.

Ἡ ὑπεράσπιση τῆς διαφοροποίησης ὡς προϋπόθεση συνθετικῆς καὶ δημιουργικῆς κοινωνίας ἐδράζεται σὲ μία προοπτικὴ ποὺ ἡ ἰδιαιτερότητα ὑπηρετεῖ τὴν καθολικότητα. Μία διαπολιτισμικὴ κοινωνία προϋποθέτει ἵσους ὅρους διαβίωσης στοὺς πολίτες της καὶ ἵσες εὐκαιρίες στοὺς θεσμούς. Συνεπῶς, χρειαζόμαστε τὸν πολιτιστικὸν πλουραλισμό, γιὰ νὰ διασφαλίσουμε τὴν ἀλληλεγγύη, τὴ δικαιοσύνη, τὴν ἐλευθερία, τὴν εἰρήνη, τὴν κοινωνικὴ συνοχὴ καὶ τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα. Κατὰ τὸn Levi Strauss: «ὅ παγκόσμιος πολιτισμὸς δὲ θὰ μποροῦσε νὰ εἴναι ἄλλο πρόγμα ἀπὸ τὴ συμμαχία πολιτισμῶν σὲ παγκόσμια κλίμακα, ὅπου ὁ καθένας διαφύλασσει τὴν πρωτοτυπία του»⁴.

1. Ιερ. Βλάχος, Ἐθνος καὶ Ἐθνικισμός, Αθήνα 1993, σ. 49.

2. Κ. Παπαγεωργίου, Ἡ πολιτικὴ δυνατότητα τῆς δικαιοσύνης, Συμβόλαιο καὶ συναίνεση στὸν John Rawls, ἐκδόσεις Νῆσος, Αθήνα 1994, σ. 145.

3. Χρ. Ἀρβανίτης, «Ἡ ιερότητα τῶν συμβόλων ὡς πολιτισμικὴ ἀναγκαιότητα τῆς ἀνοικτῆς κοινωνίας, Ἡ Θεολογία Μεσοπέλαγα», http://e-theologia.blogspot.gr/2012/02/blog-post_3152.html, (Ημερομηνία Προσπέλασης, 18 Φεβρουαρίου 2016).

4. Cl. Levi Strauss, Φυλὴ καὶ ἴστορία, Φυλὴ καὶ Πολιτισμός, ἐκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 2003, σ. 70.

Θεία Λειτουργία στην καρδιά της Βάλια Κάλυτα

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΖΙΜΑΣ

Οι πιστοί χρειάστηκαν δύο ώρες δρόμο προκειμένου να φτάσουν «στον πιο όμορφο, στον μεγαλύτερο ναό του κόσμου», και να αναπέμψουν δέηση υπέρ «ευκρασίας αέρων» και της σωτηρίας του περιβάλλοντος.

Εκεί, σ' ένα μικρό ξέφωτο, ο μητροπολίτης Γρεβενών κ. Δαβίδ έστησε την αυτοσχέδια «Αγία Τράπεζα» και τέλεσε μέσα στο δάσος, για πρώτη φορά, τη Θεία Λειτουργία, στην καρδιά της Βάλια Κάλυτα.

Ήταν μια πρωτοβουλία του τοπικού ιεράρχη, ενταγμένη στην ετήσια ημέρα για την Προστασία του Περιβάλλοντος, που έχει καθιερώσει ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος, και ο μητροπολίτης επέλεξε την καρδιά του περίφημου Εθνικού Δρυμού, στη θέση «Αρκουδόρεμα», για να καλέσει τους πιστούς σε προσευχή, για την προστασία του φυσικού

κάλλους που αποτυπώνεται σε όλο του το μεγαλείο, στο ορεινό ανάγλυφο της Πίνδου.

«Σήμερα τελούμε Θεία Λειτουργία στον ναό της φύσης που δεν έχει διαστάσεις, με τρούλο αμέτρητο, με τον πιο πολύ κόσμο. Αυτός γύρω μας είναι ο καθεδρικός ναός της φύσης, στολισμένος με αυτά που ο Χριστός καλλιτέχνησε», τόνισε ο κ. Δαβίδ στο κήρυγμά του και πρόσθεσε: «Λαμπάδες μας είναι τα δέντρα που βλέπετε, θυμίαμα τα λουλούδια. Εκκλησίασμα όλα τα φυτά και τα ζώα. Δυστυχώς, ενώ στη φύση γινόμαστε πιο φυσικοί, η καθημερινότητά μας στην τσιμεντούπολη μας στέρησε να έχουμε φυσική σχέση με τον Θεό. Αντίθετα ζούμε με το “εγώ” μας και εγκλωβιστήκαμε σε αυτό. Σήμερα, εδώ ζούμε το μεγαλείο της φύσης».

Το είδος μας εκπροσώπησαν κάποιοι πιστοί που ταξίδεψαν αρ-

κετά χιλιόμετρα μέσα στο δάσος και πολλοί από τους οδοιπόρους του βουνού, που έτυχε να πληροφορηθούν για την τέλεση της Θείας Λειτουργίας. Ενώ αθέατοι και από απόσταση, χωμένοι σε σπηλιές και φυλλωσιές, λύκοι, αρκούδες, αγριόγιδα και σπάνια πουλιά, οι μόνιμοι «κάτοικοι» του πανέμορφου δάσους δηλαδή, άκουγαν σιωπώντας, και μάλλον με δυσπιστία, τους «παρείσακτους» να υμνούν και να ευλογούν το βασίλειό τους, το οποίο οι δραστηριότητές τους – όχι των συγκεκριμένων – απειλούν και ενίστε καταστρέφουν.

Η τοποθεσία στην οποία τελέσθηκε η Θεία Λειτουργία επελέγη και για τον λόγο ότι έχουν καταγραφεί εκεί γύρω στα σαράντα δέντρα της περίφημης κόκκινης πεύκης, μοναδικής στον κόσμο, αλλά και ένα άλλο σπάνιο δέντρο, η Ρόμπολα.

Ένας ένας, οι πιστοί δέχθηκαν τη Θεία Κοινωνία με το τέλος της λειτουργίας και ανανέωσαν για του χρόνου το ραντεβού τους, με τον μητροπολίτη κ. Δαβίδ να ανα-

γιγνώσκει και μήνυμα του κ. Βαρθολομαίου για την ημέρα, προτού πάρουν τον δρόμο της επιστροφής αφήγοντας στην «ησυχία» τους τούς πραγματικούς «ιδιοκτήτες» του περιβαλλοντικού αυτού παραδείσου.

«Η αντι-οικολογική συμπεριφορά είναι προσβολή του Δημιουργού και αθέτηση των εντολών Του», είναι μερικά από τα στοιχεία που αναφέρει ο Οικουμενικός Πατριάρχης στο μήνυμά του.

«Σχεδιάζουμε να καθιερώσουμε αυτήν την ημέρα και να ερχόμαστε να λειτουργούμε, ώστε να γινόμαστε πιο “φυσικοί”. Τέτοιες ώρες χαιρόμαστε περισσότερο αυτό το μεγάλο δάρο του Θεού, τη φύση, γινόμαστε, ας πούμε, πιο φυσικοί. Η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος είναι η προστασία της λογικής και της άλογης φύσης. Μέσα στη φύση, ανάμεσα στα δέντρα και τα πουλιά ζούμε την παρουσία του Κυρίου», είπε στην «Κ» ο μητροπολίτης Γρεβενών.

Τη Θεία Λειτουργία, μεταξύ άλλων, παρακολούθησαν ο διευθυντής Δασών Γρεβενών, Ιωάννης Τζατζάνης, και η εκπρόσωπος του Περιβαλλοντικού Εθνικού Πάρκου της Πίνδου, Χρ. Μωυσιάδου.

(ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ",
6.9.2017)

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ

Ἐθνοϊερομάρτυς Αίμιλιανός
Μητροπολίτης Γρεβενῶν 1877 - 2017

140 χρόνια
ἀπό τή γέννησή του

imgrevenon.gr

30 Σεπτεμβρίου 2017

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

imgre.gr